

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/55/2018
Identifikačné číslo spisu: 1014201826
Dátum vydania rozhodnutia: 22.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1014201826.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie so sídlom Tulčák 310, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, so sídlom Štúrova č. 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Ľ. Štúra č. 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. 6886/2014 - 3.4/ak z 25. augusta 2014, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/235/2014-100 z 21. novembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Rozsudkom č. k. 5S/235/2014-100 z 21. novembra 2017 Krajský súd v Bratislave podľa § 190 Správneho súdneho poriadku zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného sp. zn. 6886/2014 - 3.4/ak z 25. augusta 2014, ktorým na základe podnetu žalobcu podľa § 20 ods. 1 písm. e/ zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z.z.“) žalovaný správny orgán rozhodol tak, že navrhovaná výstavba „Lesnej cesty Hrbatá“ navrhovateľa Urbárske spolumajiteľstvo, Pozemkové spoločenstvo Belá, Oslobodenia 183, Belá, sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z

2. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný poukázal na vyjadrenia, ktoré boli vyžiadané od Štátnej ochrany prírody SR, navrhovateľa Urbárske spolumajiteľstvo, Pozemkové spoločenstvo Belá, ako aj od Správy Národného parku Malá Fatra. Žalovaný uviedol, že pri svojom rozhodnutí vychádzal najmä zo stanoviska odbornej organizácie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, resp. jej organizačnej zložky disponujúcej najkvalitnejšími informáciami o miestnych pomeroch a zo stanoviska navrhovateľa, pričom obe stanoviská neboli vzájomne rozporné.

3. Krajský súd v Bratislave v odôvodnení rozsudku uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané podľa § 20 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z.z. Predmetom konania podľa § 20 v spojení s § 18 ods. 10 a 11 zákona č. 24/2006 Z. z. je určenie, či posudzovaniu vplyvov podlieha navrhovaná činnosť alebo jej zmena uvedená v prílohe č. 8 a navrhovaná činnosť alebo jej zmena, ktorá nedosahuje hodnoty uvedené v prílohe č. 8. Konanie ukončené napadnutým rozhodnutím žalovaného bolo začaté na základe podnetu podľa § 18 ods. 10 zákona č. 24/2006 Z.z., keďže išlo o navrhovanú činnosť, ktorá nie je uvedená v prílohe č. 8 zákona č. 24/2006 Z.z. Nakoľko navrhovaná výstavba lesnej cesty nie je navrhovanou činnosťou, resp. jej zmenou, ktorá by dosahovala hodnoty uvedené v prílohe č. 8 časti B citovaného zákona, ani navrhovanou činnosťou alebo jej zmenou, uvedenej v prílohe č. 8 časti B citovaného zákona, ku ktorej by príslušný orgán vydal vyjadrenie, že môže mať podstatný nepriaznivý vplyv na životné prostredie, nemôže byť predmetom zisťovacieho konania podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z.z. Z tohto dôvodu ani ustanovenie § 29 ods. 7 zákona č. 24/2006 Z.z., na ktoré žalobca poukazoval v žalobe, nie je možné podľa názoru krajského súdu aplikovať na preskúvané rozhodnutie, ktoré bolo vydané podľa § 20 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z.z. Na rozdiel od rozhodovania v zisťovacom konaní podľa § 29 citovaného zákona, rozhodnutie vydané podľa § 20 ods. 6 nemusí byť odôvodnené a príslušný orgán sa v odôvodnení nemusí vysporiadať s písomnými stanoviskami rezortného orgánu, povoľujúceho orgánu, dotknutého orgánu a dotknutej obce k zámeru v zmysle § 23 ods. 4 citovaného zákona.

4. Krajský súd uviedol, že žalovaný pri rozhodovaní vychádzal zo stanoviska odbornej organizácie Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky, v ktorom bola podrobne zhodnotená navrhovaná činnosť z hľadiska kritérií ustanovených v § 20 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z.z., ako aj zo stanoviska navrhovateľa, ktoré nebolo so stanoviskom Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky v rozpore. Zároveň upresnil, že predmetom preskúvaného konania nebolo rozhodovanie o tom, či sa podľa zákona č. 24/2006 Z.z. bude posudzovať výstavba ďalších šiestich lesných ciest označených žalobcom. Stanovisko Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky, ktoré žalovaný zohľadnil, primárne vychádzalo zo stanoviska miestne príslušnej organizačnej zložky - Správy Národného parku Malá Fatra, ktorá vychádzala z nasledovných skutočností:

- Lesná cesta je navrhovaná v ochrannom pásme NP Malá Fatra (2. stupeň ochrany) v hospodárskych lesoch s prevahou smreka (smrekové monokultúry). Nezasahuje do žiadneho územia národného ani európskeho významu, do žiadneho územia NATURA 2000 a nedotkne sa žiadneho maloplošného chráneného územia.

- Kvalita prírodných zdrojov dotknutého územia je nízka, biodiverzita vzhľadom k monokultúrnemu charakteru lesných porastov tiež.

- Ide o hrebeňovú cestu, ktorá v lesných porastoch vytvorí priesek cca 8 m. V rámci výstavby bude nutné vybudovať dva priepusty na prevedenie sezónnych potôčikov popod lesnú cestu. Lesná cesta môže pomôcť aplikovať jemnejšie spôsoby hospodárenia a zmenu porastov na zmiešané lesy.

5. Krajský súd konštatoval, že z preskúvaného rozhodnutia je zrejmé, že žalovaný vychádzal zo stanoviska Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky, preto pokiaľ rozhodol, že navrhovaná výstavba „Lesnej cesty Hrbatá“ sa nebude podľa zákona č. 24/2006 Z.z. posudzovať, toto rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, nakoľko žalovaný si za účelom náležitého zistenia skutkového stavu veci zaobstaral dostatok podkladov a jeho rozhodnutie bolo vydané v súlade s § 20 v spojení s § 29 ods. 5 zákona č. 24/2006 Z.z.

6. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť a žiadal, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a prizná žalobcovi náhradu trov konania. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku).

7. Sťažovateľ nesúhlasí s názorom krajského súdu, že rozhodnutie vydané podľa § 20 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z.z. nemusí byť odôvodnené a že nie je povinnosťou žalovaného skúmať kumulatívny vplyv iných projektov v dotknutom území. Ustanovenie § 20 zákona č. 24/2006 Z.z. nemožno vykladať

izolovane od účelu zákona vyjadreného v § 2, podľa ktorého účelom zákona je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia a okrem iného zistiť, opísať a vyhodnotiť priame a nepriame vplyvy navrhovanej činnosti na životné prostredie. Taktiež poukázal na preambulu Aarhuského dohovoru, v ktorej je vyjadrené, že zlepšený prístup k informáciám a účasť verejnosti na rozhodovacom procese v otázkach životného prostredia posilňuje kvalitu a následné uplatňovanie rozhodnutí v otázkach životného prostredia, uznávajúc potrebu transparentnosti vo všetkých oblastiach verejnej správy, uznávajúc, že verejnosť musí mať voľný prístup do rozhodovacieho procesu týkajúceho sa životného prostredia. Uvedený účel nie je zachovaný, pokiaľ žalovaný nemusí poskytnúť žalobcovi vysvetlenie, ako posúdil kritériá významné pre určenie, či sa navrhovaná činnosť bude posudzovať v procese EIA.

8. Sťažovateľ poukázal na to, že nakoľko sa v prílohe 10 ods. 1 bod 2 ako kritérium pre zisťovacie konanie uvádza súvislosť s inými činnosťami, nie je možné v konaní podľa § 20 zákona č. 24/2006 Z.z. nezohľadniť kumulatívny vplyv tejto činnosti. Podľa názoru sťažovateľa nemožno bagatelizovať význam kumulatívneho efektu podobných činností v národnom parku spolu s navrhovanou činnosťou s odôvodnením, že ide len o ochranné pásmo národného parku. Kritérium „súčasného stavu využitia územia“ nie je možné posudzovať tak, že sa posúdi len územie, na ktorom sa má navrhovaná činnosť realizovať.

9. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že rozsudok krajského súdu považuje za vecne správny a navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť. Podľa jeho názoru konanie podľa § 20 zákona č. 24/2006 Z.z., t. j. konanie začaté podľa § 18 ods. 10 zákona č. 24/2006 Z.z. na základe podnetu žalobcu nemožno stotožňovať s konaním podľa ustanovenia § 29 zákona č. 24/2006 Z.z., ktoré upravuje odlišný typ konania - zisťovacie konanie o posudzovaní navrhovanej činnosti. Zákon č. 24/2006 Z.z. pre rozhodovanie podľa § 20 ods. 6 neustanovuje, že vydané rozhodnutie musí byť odôvodnené a príslušný orgán sa v odôvodnení musí vysporiadať s písomnými stanoviskami rezortného orgánu, povoľujúceho orgánu, dotknutého orgánu, dotknutej obci, resp. verejnosti k zámeru v zmysle § 23 ods. 4 zákona č. 24/2006 Z.z.

10. Žalovaný nesúhlasil s námietkou sťažovateľa týkajúcou sa porušenia Aarhuského dohovoru, nakoľko žalovaný začal konanie podľa § 20 ods. 1 písm. e) zákona č. 24/2006 Z.z. na písomný podnet sťažovateľa a konal so sťažovateľom ako s účastníkom konania až do momentu rozhodnutia vo veci. Poukázal tiež na to, že uvedenú námietku sťažovateľ uplatnil prvýkrát až v kasačnej sťažnosti, preto je takáto námietka neprípustná a sťažovateľ jej uplatnením nemôže namietat nezákonnosť rozsudku krajského súdu.

11. Žalovaný vo vzťahu k námietkam týkajúcim sa merita veci rozhodnutej žalovaným uviedol, že navrhovaná výstavba lesnej cesty nie je navrhovanou činnosťou alebo jej zmenou, ktorá by dosahovala hodnoty uvedené v prílohe č. 8 časti B zákona č. 24/2006 Z.z., ani navrhovanou činnosťou alebo jej zmenou uvedenou v prílohe č. 8 časti B citovaného zákona, ku ktorej by príslušný orgán vydal vyjadrenie, že môže mať podstatný nepriaznivý vplyv na životné prostredie. Preto nemôže byť predmetom zisťovacieho konania podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z.z.

12. Žalovaný nesúhlasil s námietkou sťažovateľa, že pri rozhodovaní mal prihliadať na kritériá stanovené v prílohe č. 10 zákona č. 24/2006 Z.z. Poukázal na rozdielnosti v konaní podľa § 20 a v konaní podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z.z., ako aj na samotný názov prílohy č. 10 (KRITÉRIÁ PRE ZISŤOVACIE KONANIE PODĽA § 29 ZÁKONA), z čoho vyplýva, že na konanie podľa § 20 nemožno aplikovať kritériá pre zisťovacie konanie podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z.z.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci, ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 Správneho súdneho poriadku, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 Správneho súdneho poriadku), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

14. Podľa § 2 zákona č. 24/2006 Z.z. účelom zákona je najmä

- a) včasne a účinne zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia a prispieť k integrácii environmentálnych aspektov do prípravy a schvaľovania strategických dokumentov so zreteľom na podporu trvalo udržateľného rozvoja,
- b) zistiť, opísať a vyhodnotiť priame a nepriame vplyvy navrhovaného strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie,
- c) objasniť a porovnať výhody a nevýhody návrhu strategického dokumentu a navrhovanej činnosti vrátane ich variantov a to aj v porovnaní s nulovým variantom,
- d) určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia,
- e) získať odborný podklad na schválenie strategického dokumentu a na vydanie rozhodnutia o povolení činnosti podľa osobitných predpisov.

15. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z. predmetom posudzovania vplyvov sú navrhované činnosti uvedené v prílohe č. 8.

16. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z.z. zmena navrhovanej činnosti uvedenej v prílohe č. 8 je predmetom zisťovacieho konania podľa § 29, ak v jej dôsledku dôjde k dosiahnutiu niektorej z hodnôt uvedených v prílohe č. 8 časti B.

17. Podľa § 18 ods. 5 zákona č. 24/2006 Z.z. predmetom zisťovacieho konania je okrem zmeny navrhovanej činnosti uvedenej v odseku 3 každá zmena navrhovanej činnosti uvedenej v prílohe č. 8 časti B, ak príslušný orgán vydá vyjadrenie, že taká zmena môže mať podstatný nepriaznivý vplyv na životné prostredie.

18. Podľa § 18 ods. 10 zákona č. 24/2006 Z.z. ministerstvo v konaní podľa § 20 určí, či posudzovaniu vplyvov podlieha aj navrhovaná činnosť alebo jej zmena neuvedená v prílohe č. 8.

19. Podľa § 18 ods. 11 zákona č. 24/2006 Z.z. ministerstvo v konaní podľa § 20 určí, či posudzovaniu vplyvov podlieha aj navrhovaná činnosť alebo jej zmena, ktorá nedosahuje prahové hodnoty uvedené v prílohe č. 8.

20. Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z. ministerstvo začne konanie podľa § 18 ods. 10 a 11 na základe odôvodneného písomného podnetu

- a) povoľujúceho orgánu,
- b) okresného úradu v sídle kraja,
- c) okresného úradu,
- d) rezortného orgánu,
- e) organizácie podporujúcej ochranu životného prostredia podľa § 27,
- f) navrhovateľa.

21. Podľa § 20 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z.z. ministerstvo môže začať konanie podľa § 18 ods. 10 a 11 aj z vlastného podnetu, pričom prihliada na podnety verejnosti, dotknutej obce a dotknutého orgánu.

22. Podľa § 20 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z.z. ak ide o rozhodovanie o tom, či navrhovaná činnosť bude podliehať posudzovaniu podľa tohto zákona, ministerstvo prihliada najmä na

- a) povahu a rozsah navrhovanej činnosti,
- b) miesto vykonávania navrhovanej činnosti, najmä jeho únosné zaťaženie a ochranu poskytovanú podľa osobitných predpisov,
- c) význam očakávaných vplyvov,
- d) odôvodnenie podnetu podľa odseku 1.

23. Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 24/2006 Z.z. ak ide o rozhodovanie, ministerstvo použije primerane

kritériá pre zisťovacie konanie podľa § 29 ods. 5.

24. Podľa § 20 ods. 5 zákona č. 24/2006 Z.z. ministerstvo môže vyžiadať od navrhovateľa doplňujúce informácie na objasnenie požiadaviek podnetu, ktoré sú nevyhnutné na rozhodnutie o tom, či sa navrhovaná činnosť bude posudzovať podľa tohto zákona.

25. Podľa § 20 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z.z. o tom, či sa navrhovaná činnosť bude posudzovať podľa tohto zákona, rozhodne ministerstvo.

26. Podľa § 23 ods. 4 zákona č. 24/2006 Z.z. rezortný orgán, povoľujúci orgán, dotknutý orgán a dotknutá obec doručia písomné stanoviská k zámeru príslušnému orgánu do 21 dní od jeho doručenia. Verejnosť môže doručiť svoje písomné stanovisko k zámeru príslušnému orgánu do 21 dní od zverejnenia zámeru na webovom sídle ministerstva alebo od zverejnenia oznámenia podľa odseku 3; písomné stanovisko sa považuje za doručené, aj keď je doručené v stanovenej lehote prostredníctvom dotknutej obce.

27. Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z. ak ide o navrhované činnosti uvedené v § 18 ods. 3 a 5, vykoná príslušný orgán na základe zámeru predloženého navrhovateľom zisťovacie konanie a rozhodne, či sa navrhovaná činnosť bude posudzovať podľa tohto zákona.

28. Podľa § 29 ods. 7 zákona č. 24/2006 Z.z. o tom, či sa navrhovaná činnosť bude posudzovať podľa tohto zákona, rozhodne príslušný orgán do 15 dní od uplynutia poslednej lehoty podľa § 23 ods. 4. Rozhodnutie musí byť odôvodnené. Príslušný orgán sa v odôvodnení vysporiada so stanoviskami doručenými v súlade s § 23 ods. 4.

29. Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu kasačného bolo posúdiť správnosť právnych záverov krajského súdu, ktorý po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného dospel k záveru, že žalovaný postupoval v súlade s platnou právnou úpravou a jeho rozhodnutie je zákonné. Po oboznámení sa s prejednávanou vecou dospel najvyšší súd k záveru, že krajský súd vec správne právne posúdil a kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

30. Preskúmané rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo na základe podnetu sťažovateľa rozhodnuté, že navrhovaná výstavba lesnej cesty sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z., bolo vydané podľa ustanovenia § 20 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z.z. Konanie podľa § 20 zákona č. 24/2006 Z.z. je samostatným typom konania, ktoré je potrebné odlišovať od zisťovacieho konania o posudzovaní navrhovanej činnosti (upraveného v § 29 zákona č. 24/2006 Z.z.). Na rozdiel od zisťovacieho konania, predmetom konania podľa § 20 v spojení s ustanoveniami § 18 ods. 10 a 11 zákona č. 24/2006 Z.z. je určenie, či posudzovaniu vplyv podlieha navrhovaná činnosť alebo jej zmena neuvedená v prílohe č. 8, alebo navrhovaná činnosť alebo jej zmena, ktorá nedosahuje hodnoty uvedené v prílohe č. 8.

31. Konanie ukončené napadnutým rozhodnutím žalovaného bolo začaté na základe podnetu sťažovateľa podľa § 18 ods. 10 zákona č. 24/2006 Z.z., keďže išlo o navrhovanú činnosť, ktorá nie je uvedená v prílohe č. 8 zákona č. 24/2006 Z.z. Nakoľko navrhovaná výstavba lesnej cesty nie je navrhovanou činnosťou alebo jej zmenou, ktorá by dosahovala hodnoty uvedené v prílohe č. 8 časti B zákona č. 24/2006 Z.z., ani navrhovanou činnosťou alebo jej zmenou uvedenou v prílohe č. 8 časti B zákona č. 24/2006 Z.z., ku ktorej by príslušný orgán vydal vyjadrenie, že môže mať podstatný nepriaznivý vplyv na životné prostredie, nemôže byť predmetom zisťovacieho konania podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z.z.

32. Rozhodnutie vydané podľa ustanovenia § 29 ods. 7 (na ktoré sa viaže povinnosť odôvodnenia a vysporiadania sa s doručenými stanoviskami v súlade s § 23 ods. 4) nemožno stotožňovať s rozhodnutím podľa § 20 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z.z. V ustanoveniach § 20 zákona č. 24/2006 Z.z. zákonodarca neodkazuje na aplikáciu § 29 ods. 7. Nakoľko ustanovenie § 20 zákona č. 24/2006 Z.z. primeraným spôsobom upravuje postup a náležitosti konania (spôsob začatia konania, predmet konania, orgán príslušný na vydanie rozhodnutia, kritéria a podklad rozhodovania), rovnako ako určitým

spôsobom zákonodarca upravil náležitosti zisťovacieho konania podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z.z., podľa názoru najvyššieho súdu je z uvedeného zrejmé, že ide o rozdielne konania a pre rozhodovanie podľa § 20 ods. 6 nemožno analogicky aplikovať postup určený pre rozhodovanie v zisťovacom konaní (§ 29 zákona č. 24/2006 Z.z.), a nemožno prijať záver, že vydané rozhodnutie musí byť odôvodnené a príslušný orgán sa v odôvodnení musí vysporiadať s písomnými stanoviskami rezortného orgánu, povoľujúceho orgánu, dotknutého orgánu, dotknutej obci, resp. verejnosti k zámeru v zmysle § 23 ods. 4 zákona č. 24/2006 Z.z.

33. Pokiaľ ide o posúdenie navrhovanej činnosti vzhľadom na kritériá ustanovené v § 20 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z.z., žalovaný vo svojom rozhodnutí uviedol závery, ktoré z predložených podkladov vyplývali. Žalovaný prihliadal na povahu a rozsah navrhovanej činnosti, miesto vykonávania navrhovanej činnosti, jeho únosné zaťaženie a ochranu poskytovanú podľa osobitných predpisov, význam očakávaných vplyvov, ako aj na odôvodnenie podnetu. Z preskúvaného rozhodnutia je zrejmé, že žalovaný pri rozhodovaní vychádzal zo stanoviska odbornej organizácie Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky, v ktorom bola podrobne zhodnotená navrhovaná činnosť z hľadiska kritérií ustanovených v § 20 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z.z., ako aj zo stanoviska navrhovateľa, ktoré nebolo so stanoviskom Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky v rozpore. Stanovisko Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky, ktoré žalovaný zohľadnil, primárne vychádzalo zo stanoviska miestne príslušnej organizačnej zložky - Správy Národného parku Malá Fatra, z ktorého okrem iného vyplýva, že v konaní bol zohľadnený aj vplyv ďalších lesných ciest v predmetnom území.

34. S námietkou sťažovateľa týkajúcou sa tvrdeného porušenia Aarhuského dohovoru, sa najvyšší súd nezaoberal, nakoľko podľa § 439 ods. 3 písm. b) Správneho súdneho poriadku kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred krajským súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol. Nakoľko uvedenú námietku sťažovateľ neuplatnil v podanej žalobe, ale prvýkrát až v kasačnej sťažnosti, táto námietka nie je prípustná.

35. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia krajského súdu a konania, ktoré mu predchádzalo, v zmysle námietok uvedených v kasačnej sťažnosti, dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd postupoval v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol. Kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú preto kasačný súd podľa § 461 Správneho súdneho poriadku zamietol.

36. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 168 Správneho súdneho poriadku tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

37. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 Správneho súdneho poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.